

OS GARRIDO: UNHA SAGA DE CARPINTERIOS DE RIBEIRA

Por: Lino J. Pazos Pérez

Todo comezou nun afastado día do século XIX cando o tataravó dos actuais propietarios, decide facer unha dorna para un veciño..., deste xeito arrancou unha saga que, máis de 100 anos despois, continúa a darlle forma á madeira.

Como todo oficio milenario, o carpinteiro ensinou os seus segredos ó seu fillo, José Garrido Moldes (bisavó), que a súa vez traspasou os seus coñecementos a Manuel Garrido Álvarez (avó), continuando coa tradición familiar o seu fillo, José Garrido Vidal, dando paso á xeración actual composta por Pepe, Carlos e Fabián Garrido Fernández, que conforman a empresa, "Fillos de J. Garrido". <Foto 1>.

Foto 1: Estaleiro

A situación segue a ser a mesma na que comezou esta andaina, áinda que daquela o mar chegaba ata o pequeno alboio onde se traballaba, ó carón da fábrica de salga dos Goday; as instalacións, nun primeiro momento precarias, foron dando paso a un galpón de pedra duns cen metros cadrados, no que se acubillaban as madeiras e as rudimentarias ferramentas, permitindo traballar ó abrigo das inclemencias do tempo...; desa primitiva carpintería saíran dornas, botes e algún veleiro dos utilizados na pesca e cabotaxe.

Con José Garrido Moldes, xa no século XX, traballou o seu curmán José Garrido Carrera, que faleceu con 96 anos (en 1997) e, segundo nos conta Pepe Garrido <Foto 2>, nestes anos construíuse unha dorna de nove cuartas, un racú, e dúas motoras a vapor, *María e Rosita*, de 22 metros de eslora e que se motorizarían posiblemente en Vigo.

A seguinte xeración, a do avó, Manuel Garrido Álvarez fíxose coas rendas da carpintería nos anos trinta, botando ó mar barcos como o *Voltaire*, un racú duns 14 metros de eslora e motor de gasolina, ou *O Meco*, con popa de "rabo de galo", tipo de construcción que soamente os carpinteiros máis experimentados poden realizar.

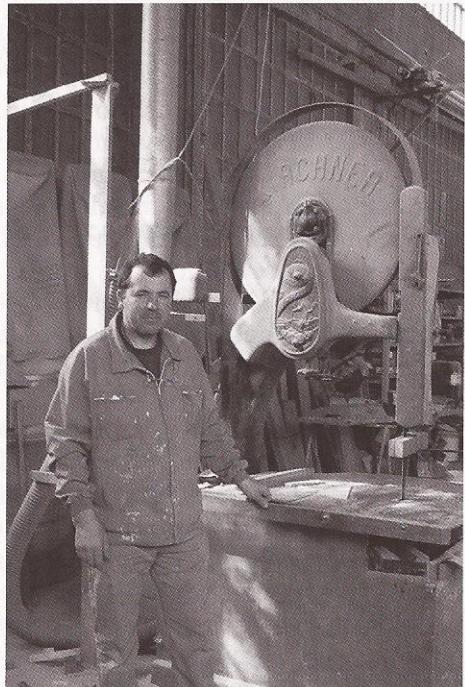

Foto 2: Pepe Garrido

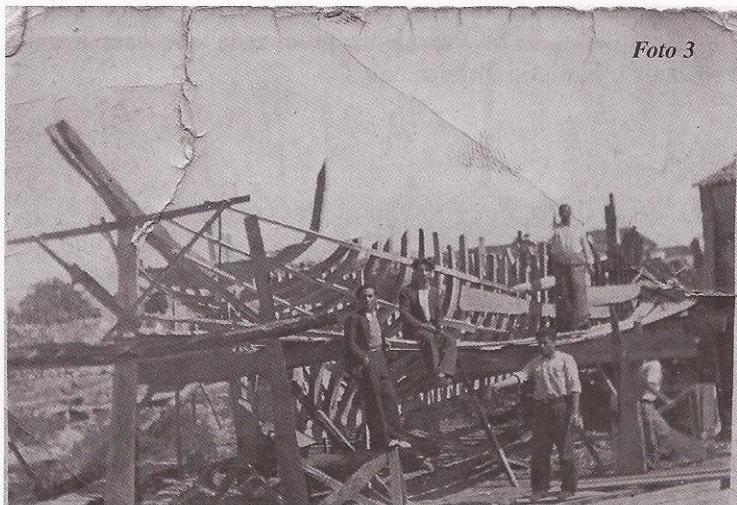

Foto 3

Sobre a construcción deste barco (*O Meco*), sabemos, grazas á foto que reproducimos, e que cedéronme amablemente os Garrido (a instantánea fora realizada por José Garrido Míguez), que contén no seu reverso a lenda:

"foi feita no Grove el día 15 de agosto de 1937 (en plena guerra civil), del barco pesquero llamado O Meco cuando se estaba construyendo en los astilleros de dicho pueblo. En la fotografía se ve, de izquierda a derecha, Manuel Barral, José Padín, un tripulante del barco, Sr. Caneda y un carpintero. En el fondo de la popa del buque se ve la cabeza del maestro llamado Manuel Garrido...". <Foto 3>

Nos anos sesenta do século pasado faise cargo da carpintería, que seguía a estar situada no mesmo galpón, con poucas variacións sobre o que levantaran os seus ancestrais, José Garrido Vidal, pai dos actuais propietarios, que atopou una nova liña de traballo ó facer numerosas bateas do mexillón, e os caixóns para mantelas a flote, traballo non tan vistoso pero que rendía bons beneficios, ou arranxar os cascos dos velllos barcos que xa estaban arrobaron para esa estática misión. <Foto 4>

Coa chegada de Pepe Garrido a traxectoria da carpintería cambia de rumbo e apróase á construcción e mantemento de barcos de recreo, dada a afección deste grovense pola vela, actividade que practica en canto pode, ademais de reparacións e acondicionamento de veleiros tan emblemáticos como o *Nocturne* ou *Ortac*, este, deseñado por Robert Clark.

Foto 4: José Garrido e Marcelino Galiñanes construindo unha batea

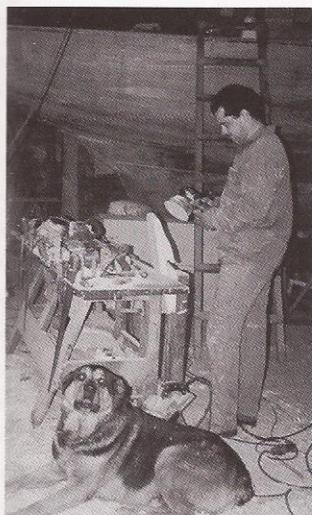

Foto 5: Fabian, co fiel Bul

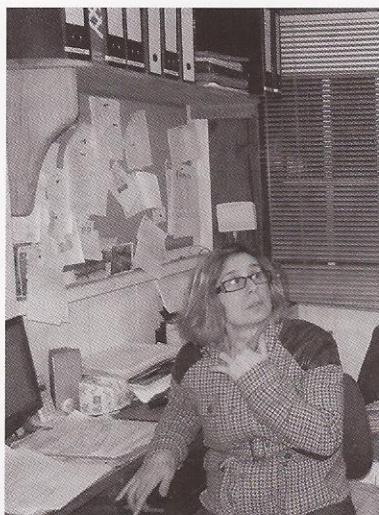

Foto 6: Elsa Iglesias

Foto 7: Carlos Garrido

Pouco a pouco os irmáns van incorporándose ó traballo, Pepe entrara no ano 1975 Carlos no 80 e Fabián en 1988 ; outro irmá, Juan, dedícarse a outros mesteres; neste mesmo ano incorpórarse Elsa Iglesias, dona do mestre Pepe, que fai os traballos administrativas. <Photos 5 - 6 - 7>

Eu a Pepe coñecino nos anos noventa do século pasado, debido ó meu traballo relacionado coa náutica deportiva, visitándoo repetidas veces no estaleiro, que xa ocupaba as actuais instalacións, fraguándose entre nós unha especie de entente, unha complicitade que me levou a estar presente nalgúns dos actos por el protagonizados, botadura de dous galeóns incluída....

É precisamente coa botadura destes galeóns no Grove, o 5 de agosto de 2002, nomeados *Sanxenxo* “Caixa Galicia” e *Silma* “Telefónica” (deseñados polo enxeñeiro naval Íñigo Echenique; de 12,95 metros de eslora e 18,35 toneladas de desprazamento; que poden portar un trapo de 120 metros cadrados, e levan un motor de 100 Hp para manobras e encalmadas) <Photos 8 - 9 - 10>, que se relanza en Galicia a construcción e posta en valor de numerosas embarcacións, que dan sentido na actualidade ás concentracións de barcos, que se aglutinan baixo o paragua da Federación de Embarcacións Tradicionais (a Federación comezou a súa andaina no ano 1993), a cal pertengo ó ser tripulante do patache *Joaquín Vieta*, unha das xoias que se manteñen a flote dende 1916, ano no que foi construído en estaleiros do Freixo.

Foto 8: Galeóns en construcción

Fotos 9 - 10:
Botadura
dos galeóns
Sanxenxo
“Caixa Galicia”
e Silma
“Telefónica” en
O Grove

Entre os barcos que saíron das mans dos Garrido, temos que salientar a dorna xeiteira nomeada *Irmandiña* <**Foto 11**>, coa que tentaron atravesar o Atlántico, epopea que non se levou a cabo debido a imprevistos, pero que xa tiña xuramentada a dotación entre uns cantos aloucados mariñeiros que vían nesta travesía a maneira de darlle un pulo máis ás nosas embarcacións tradicionais.

Foto 11: DORNA IRMANDIÑA. A *Irmandiña* a todo trapo, cunha duzia de persoas a bordo

Pero os tempos cambian e as empresas teñen que adaptarse ós novos mercados; por iso, en 2010 os Garrido preséntanse no Salón Náutico de Barcelona co seu último barco; a *Sara*, dorna con aparello de cangrexa, cun acabado difícil de igualar e con todos os adiantos que se ofrecen hoxe en día para unha navegación segura, causando grande expectación. (**Foto 12**)

Foto 12: Pepe e Fabián
Garrido presentando á *Sara* no
Salón Náutico de Barcelona